RETTENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
10. december 1996 *

I sag T-18/95,

Atlanta Handelsgesellschaft Harder & Co. GmbH, Bremen (Tyskland),

Internationale Fruchtimportgesellschaft Weichert & Co., Hamburg (Tyskland),

ved advokaterne Erik A. Undritz, Gerrit Schohe og Helge Schäfer, Hamburg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Marc Baden, 34 B, rue Philippe II,

sagsøgere,

støttet af

Forbundsrepublikken Tyskland ved Ministerialrat Ernst Röder og Oberregierungsrat Bernd Kloke, begge Forbundsøkonomiministeriet, som befuldmægtigede,

intervenient,

* Processprog: tysk.

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Dierk Booß og Klaus-Dieter Borchardt, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

sagsøgt,

støttet af

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved Stephen Braviner, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, bistået af Barrister David Anderson, Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg på Det Forenede Kongeriges Ambassade, 14, boulevard Roosevelt,

og

Den Franske Republik ved sous-directeur des affaires juridiques Catherine de Salins, Udenrigsministeriet, og ved secretaire des affaires étrangères Gautier Mignot, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 9, boulevard du Prince Henri,

intervenienter,

hvorunder der er nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 2791/94 af 16. november 1994 om ekstraordinær tildeling af en supplerende mængde til importtoldkontingentet for bananer for 1994 som følge af stormen Debbie (EFT L 296, s. 33),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne P. Lindh og J. D. Cooke,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

De relevante retsregler

1 Der blev indført en fælles markedsordning for bananer ved Rådets forordning (EØF) nr. 404/93 af 13. februar 1993 (EFT L 47, s. 1, herefter »forordning nr. 404/93«), senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december

1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi (EFT L 349, s. 105).

2 Ifølge forordning nr. 404/93 er bananer produceret i Fællesskabet (herefter »EF-bananer«), bananer produceret i nogle af de stater, med hvilke Fællesskabet har indgået Lomé-konventionen (herefter »AVS-bananer«), og bananer produceret i andre stater (herefter »tredjelandsbananer«) omfattet af tre forskellige ordninger.

3 Med hensyn til EF-bananerne bestemmer artikel 12, stk. 2, i forordning nr. 404/93, at »der kan højst ydes udligningsstøtte til markedsføring af 854 000 tons« (om året).

4 Ifølge artikel 15, stk. 2, nr. 1, svarer de traditionelle indførsler fra AVS-stater (herefter »traditionelle AVS-bananer«) til de mængder, der er fastsat i bilaget til forordning nr. 404/93, af bananer udført af hver enkelte af Fællesskabets traditionelle AVS-leverandører. De bananer, der udføres fra AVS-staterne, og som overskrider disse mængder (herefter »ikke-traditionelle AVS-bananer«), behandles som tredjelandsbananer, bortset fra, at de pålægges lavere told.

5 Artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 404/93 bestemmer, at der hvert år åbnes et toldkontingent på 2 mio. tons for indførsel af bananer fra tredjelande og for ikke-traditionelle AVS-bananer. Under visse omstændigheder kan dette kontingent tilpasses.

6 For 1994 blev toldkontingentet forhøjet til 2 118 000 tons ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2352/94 af 29. september 1994 om forhøjelse af toldkontingentet for 1994 og om fastsættelse for det samme år af en supplerende periode for indgivelse af ansøgning om importlicens for bananer i fjerde kvartal (EFT L 254, s. 61).

7 Ifølge artikel 19 i forordning nr. 404/93 åbnes toldkontingentet med 66,5% til erhvervsdrivende, der har markedsført tredjelandsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer (kategori A), med 30% til erhvervsdrivende, der har markedsført EF-bananer og/eller traditionelle AVS-bananer (kategori B), og med 3,5% til erhvervsdrivende, der er etableret i Fællesskabet, og som siden 1992 er begyndt at markedsføre andre bananer end EF- og/eller traditionelle AVS-bananer (kategori C).

8 Den 10. september 1994 forårsagede den tropiske storm Debbie skader i bananplantagerne i fællesskabsområderne Martinique og Guadeloupe samt i AVS-staterne Saint Lucia og Dominica.

9 Efter denne storm udstedte Kommissionen forordning (EF) nr. 2791/94 af 16. november 1994 om ekstraordinær tildeling af en supplerende mængde til importtoldkontingentet for bananer for 1994 som følge af stormen Debbie (EFT L 296, s. 33, herefter »forordning nr. 2791/94« eller »den anfægtede forordning«).

10 Artikel 1 i forordning nr. 2791/94 bestemmer følgende:

»1. Det toldkontingent på 2 118 000 tons nettovægt, der er fastsat for 1994, forhøjes til 2 171 400 tons nettovægt.

2. Den yderligere mængde på 53 400 tons nettovægt tildeles den kreds af erhvervsdrivende, der fastlægges i henhold til artikel 2, idet der tildeles:

a) 30 000 tons til de erhvervsdrivende, der forsyner Fællesskabet med bananer fra Martinique

b) 5 900 tons til erhvervsdrivende, der forsyner Fællesskabet med bananer fra Guadeloupe

c) 14 800 tons til de erhvervsdrivende, der forsyner Fællesskabet med bananer fra Saint Lucia

d) 2 700 tons til de erhvervsdrivende, der forsyner Fællesskabet med bananer fra Dominica.«

11 Den yderligere mængde på 53 400 tons bananer skyldes, at Kommissionen efter stormen havde ændret prognosen for 1994, idet den nedsatte fællesskabsproduktionen med 35 900 tons til 607 100 tons og indførslerne fra AVS-staterne med 17 500 tons til 648 500 tons. Denne ændring betød, at det fælles marked for bananer var underforsynet svarende til 53 400 tons.

12 Ifølge den fjerde betragtning til forordning nr. 2791/94 bør tilpasningen af toldkontingentet åbne mulighed »dels for tilstrækkelige forsyninger til Fællesskabets marked indtil udgangen af 1994, dels for at yde en kompensation til de erhvervsdrivende, der omfatter eller direkte repræsenterer skadelidte bananproducenter, og som ... risikerer for stedse at miste deres sædvanlige afsætning på Fællesskabets marked«.

13 Ifølge artikel 2 i forordning nr. 2791/94 tildeles de i artikel 1, stk. 2, omhandlede mængder til erhvervsdrivende, der repræsenterer bananproducenter, som er ramt af stormen Debbie, og som ikke for egen regning kan forsyne Fællesskabets marked med bananer på grund af de skader, der forårsagedes af denne storm. Medlemsstaternes myndigheder skal fastlægge, hvilke erhvervsdrivende der opfylder de i artikel 2 stillede betingelser, og tildele hver af disse en mængde.

14 Sagsøgerne er importører af tredjelandsbananer i Fællesskabet, dvs. erhvervsdrivende i kategori A, som ikke har kunnet komme i betragtning ved den i forordning nr. 2791/94 fastsatte forhøjelse af toldkontingentet.

Retsforhandlingerne og parternes påstande

15 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 7. februar 1995 har sagsøgerne anlagt sag med påstand om annullation af forordning nr. 2791/94 med undtagelse af artikel 1, stk. 1. Den 30. marts 1995 har Kommissionen fremsat en formalitetsindsigelse. Den 12. juni 1995 har sagsøgerne afgivet indlæg vedrørende formalitetsindsigelsen.

16 Den 13. juli 1995 har Forbundsrepublikken Tyskland anmodet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for sagsøgernes påstande.

17 Den 19. og den 27. juli 1995 har henholdsvis Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Den Franske Republik anmodet om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande.

18 Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Fjerde Afdeling den 7. november 1995 har Forbundsrepublikken Tyskland fået tilladelse til at intervenere til støtte for sagsøgernes påstande, og Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige har fået tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens påstande.

19 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

— Forordning nr. 2791/94 annulleres med undtagelse af artikel 1, stk. 1.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

20 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

21 Forbundsrepublikken Tyskland har nedlagt følgende påstand:

— Kommissionens påstande forkastes.

22 Den Franske Republik har nedlagt følgende påstand:

— Kommissionen frifindes.

23 Det Forenede Kongerige har nedlagt følgende påstand:

— Sagen afvises.

Parternes argumenter

24 Kommissionen har gjort gældende, at sagen må afvises, for det første fordi sagsøgerne på ingen måde berøres af forordning nr. 2791/94, og for det andet fordi forordningen, selv hvis det antages, at de berøres, hverken berører dem umiddelbart eller individuelt.

25 For det første har Kommissionen anført, at forordning nr. 2791/94 er udstedt for at hjælpe de erhvervsdrivende, som er blevet ramt af stormen Debbie. Sagsøgerne, som ikke hører til disse erhvervsdrivende, befinder sig i en faktisk situation, som er forskellig fra den objektive situation, der defineres ved forordning nr. 2791/94.

26 For det andet har Kommissionen med hensyn til spørgsmålet, om sagsøgerne er umiddelbart berørt af forordning nr. 2791/94, anført, at fordelingsnøglen for den ved forordningen fastsatte supplerende mængde er i overensstemmelse med den beslutning af økonomisk art, som ligger til grund for forordningen, nemlig at give de erhvervsdrivende kompensation, som har måttet bære følgerne af stormen

Debbie. Forordningen har ingen indflydelse på retsstillingen for de erhvervsdrivende, der som sagsøgerne ikke har måttet bære følgerne af stormen Debbie.

27 Med hensyn til spørgsmålet, om sagsøgerne er individuelt berørt, har Kommissionen anført, at ifølge fast retspraksis »er muligheden for med større eller mindre bestemthed at angive antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, på hvem en foranstaltning finder anvendelse, på ingen måde ensbetydende med, at disse retssubjekter skal anses for individuelt berørt, så længe det står fast, at denne anvendelse sker i medfør af en objektiv retlig eller faktisk situation, der er fastlagt ved den pågældende retsakt« (Domstolens kendelse af 24.5.1993, sag C-131/92, Arnaud m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 2573, præmis 13, og af 21.6.1993, sag C-276/93, Chiquita Banana m.fl. mod Rådet, Sml. I, s. 3345, præmis 8). Kommissionen har gjort gældende, at artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 2791/94 fastsætter fordelingen af det supplerende toldkontingent på grundlag af objektive kriterier, og denne bestemmelse er således af generel og abstrakt karakter.

28 Kommissionen har henvist til, at der skal være sket en indgriben i sagsøgernes retsstilling på grund af faktiske omstændigheder, der adskiller dem fra alle andre og individualiserer dem på lignende måde som en adressat (jf. Domstolens dom af 24.2.1987, sag 26/86, Deutz og Geldermann mod Rådet, Sml. s. 941, præmis 9). Det er Kommissionens opfattelse, at den omstændighed, at sagsøgerne hører til de erhvervsdrivende i kategori A, ikke kan anses for en særlig faktisk omstændighed i denne retspraksis' forstand. I øvrigt har den tilføjet, at de erhvervsdrivende i kategori A ikke er de eneste, som ikke har kunnet få fordel af det supplerende toldkontingent, da de erhvervsdrivende i kategori C heller ikke har kunnet drage fordel heraf.

29 Sagsøgerne har for det første bestridt Kommissionens argument om, at de på ingen måde er berørt af forordning nr. 2791/94. De mener, at denne forordning har berøvet dem adgang til tildelingen af det supplerende toldkontingent, som var blevet

garanteret dem af Rådet i henhold til artikel 19, stk. 1 og 4, i forordning nr. 404/93. Ifølge sagsøgerne kan den omstændighed, at de berøres i negativ forstand, ikke berøve dem adgangen til at anlægge sag i henhold til EF-traktatens artikel 173, stk. 4.

30 For at godtgøre, at de er umiddelbart berørt, har sagsøgerne henvist til, at den ved forordning nr. 2791/94 fastsatte fordelingsordning forpligter de nationale myndigheder til automatisk at nægte dem »stormen Debbie-importlicenser«, uden at de har noget skøn i denne forbindelse.

31 Som svar på Kommissionens argument om, at de ikke er umiddelbart berørt, fordi forordning nr. 2791/94 ikke finder anvendelse på dem, har sagsøgerne gjort gældende, at en sådan opfattelse ville føre til, at Kommissionen under tilsidesættelse af gældende ret, i dette tilfælde ved at udelukke nogle erhvervsdrivende fra fordelingen af den supplerende toldkontingentmængde, ville kunne sikre sig mod et søgsmål anlagt af disse erhvervsdrivende.

32 Desuden ville Kommissionens argumentation have til følge, at sager anlagt af tilsidesatte konkurrenter systematisk måtte afvises, fordi enhver konkurrent, der var udelukket fra at drage fordel af en ordning indført ved en forordning, ikke ville blive betragtet som umiddelbart berørt, fordi denne forordning ikke fandt anvendelse på ham.

33 Som bevis for, at de er individuelt berørt, har sagsøgerne fremført tre argumenter.

34 For det første har de gjort gældende, at fordelingsordningen udelukker erhvervsdrivende i kategori A, som udgør en snæver kreds af retssubjekter, som sagsøgerne tilhører, fra den supplerende mængde. De har henvist til, at kategori A i artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 404/93 defineres som omfattende de erhvervsdrivende, der før den 1. juli 1993 har markedsført tredjelandsbananer og/eller ikke-traditionelle AVS-bananer, og at ingen efter denne dato længere har kunnet indtræde i denne kategori. De har tilføjet, at artikel 4 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1442/93 af 10. juni 1993 om gennemførelsesbestemmelser for EF's importordning for bananer (EFT L 142, s. 6) ved at udelukke muligheden for at ajourføre listerne over erhvervsdrivende viser, at kategori A har været en lukket kreds siden den 1. juli 1993. Denne situation karakteriserer erhvervsdrivende, som tilhører kredsen, i forhold til enhver anden person og individualiserer dem på samme måde som en adressat (Domstolens dom af 1.7.1965, forenede sager 106/63 og 107/63, Töpfer og Getreide-Import mod Kommissionen, Sml. 1965-1968, s. 67, org. ref.: Rec. s. 525, på s. 533, og af 13.5.1971, forenede sager 41/70-44/70, International Fruit Company m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1971, s. 83, org. ref.: Rec. s. 411, præmis 16-21; Rettens dom af 19.5.1994, sag T-465/93, Consorzio gruppo di azione locale »Murgia Messapica« mod Kommissionen, Sml. II, s. 361, præmis 25 og 26).

35 Sagsøgerne har endvidere anført, at artikel 19 i forordning nr. 404/93 bestemmer, at hvis toldkontingentet forhøjes, skal 66,5% af den supplerende mængde tildeles de erhvervsdrivende i kategori A. Ifølge sagsøgerne er forordning nr. 2791/94 et indgreb i de rettigheder, som denne artikel garanterer en begrænset kreds af adressater, hvis enkelte medlemmer således berøres individuelt (jf. bl.a. Domstolens dom af 26.6.1990, sag C-152/88, Sofrimport mod Kommissionen, Sml. I, s. 2477, præmis 11, og af 31.3.1977, sag 88/76, Exportation des sucres mod Kommissionen, s. 709, præmis 9, 10 og 11).

36 For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at forordning nr. 2791/94 ikke finder anvendelse i kraft af en objektiv retlig eller faktisk situation, som defineres i den pågældende retsakt, fordi den kun anvendes i et enkelt tilfælde, nemlig en enkeltstående tildeling af et ekstraordinært kontingent til visse erhvervsdrivende. De har tilføjet, at den anfægtede forordning i denne henseende adskiller sig fra forordning nr. 404/93.

37 For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at de ville blive berøvet en effektiv domstolsbeskyttelse, hvis deres sag blev afvist. De ville ikke for de nationale domstole kunne anfægte de »stormen Debbie-importlicenser«, der er udstedt til nogle erhvervsdrivende i kategori B, da de ikke kan fremskaffe oplysninger om disse licensers indhold. De ville heller ikke for de nationale domstole kunne kræve sådanne licenser udstedt, fordi et sådant søgsmål ville forudsætte, at den anfægtede forordning var gyldig, og fordi spørgsmålet, om forordningen er ugyldig, således ikke ville blive rejst under sagen.

38 Forbundsrepublikken Tyskland er af den opfattelse, at sagsøgerne er individuelt berørt, fordi de tilhører en lukket kreds af erhvervsdrivende, og fordi enhver foranstaltning inden for denne kreds til fordel for en bestemt gruppe af erhvervsdrivende automatisk angår alle de øvrige. Under henvisning til dommen af 18. maj 1994 (sag C-309/89, Codorníu mod Rådet, Sml. I, s. 1853) har den gjort gældende, at Domstolen i denne sag fandt det tilstrækkeligt for at admittere sagen, at det kunne fastslås, at sagsøgeren måtte være udelukket fra kredsen af adressater, der blev begunstiget af den anfægtede forordning. I den foreliggende sag berøver forordning nr. 2791/94 imidlertid sagsøgerne en ret, som de har i henhold til artikel 19 i forordning nr. 404/93.

39 Forbundsrepublikken Tyskland mener, at sagsøgerne også er umiddelbart berørt, fordi de *efter bestemmelserne* er udelukket fra fordelingen af importkontingentet.

40 Det Forenede Kongerige har gjort gældende, at der ikke ved forordning nr. 2791/94 er indført nogen forskelsbehandling på grundlag af erhvervsdrivendes kategori, og at talrige forhandlere både er indehavere af licenser i kategori A og licenser i kategori B. Det er derfor vildledende at argumentere ud fra, at en gruppe »erhvervsdrivende i kategori A« ikke kan drage fordel af forordning nr. 2791/94. De nationale myndigheders afgørelse af, hvem der kommer i betragtning, træffes

ikke på grundlag af, hvilken kategori af erhvervsdrivende de pågældende tilhører, men alene under hensyn til, om de opfylder betingelserne i artikel 1, stk. 2, og artikel 2, stk. 1. Af samme grund er det fejlagtigt at hævde, at forordning nr. 2791/94 har begunstiget indehavere af licenser i kategori B som gruppe.

41 Det Forenede Kongerige har også anført, at det ikke svarer til virkeligheden at fortolke den anfægtede forordning således, at den »begunstiger« de erhvervsdrivende, som den supplerende mængde på 53 400 tons er blevet tildelt. Dens formål har ikke været at ændre balancen mellem de forskellige typer af erhvervsdrivende, men at sikre forsyningen af Fællesskabets marked og at give en godtgørelse til de erhvervsdrivende, som har lidt skade på grund af en naturkatastrofe.

42 Den Franske Republik er af den opfattelse, at forordning nr. 2791/94 ubestrideligt har generel økonomisk rækkevidde, fordi den skal afhjælpe følgerne af en naturkatastrofe, som har ødelagt en væsentlig del af fællesskabs- og AVS-produktionen af bananer. Denne foranstaltning opfylder den fælles landbrugspolitiks formål, nemlig stabilisering af markedet og leverancer til rimelige priser af bananer til fællesskabsforbrugerne. Den måde, som importlicenserne for den supplerende mængde, der blev indført ved forordning nr. 2791/94, er blevet fordelt på, er således i overensstemmelse med formålet med en ordning, som alene skal hjælpe de erhvervsdrivende i Fællesskabet og AVS, der er ofre for stormen Debbie. I betragtning af dette formål er det berettiget, at de erhvervsdrivende, som ikke er ramt af stormen Debbie, ikke kan drage fordel af foranstaltninger, som ikke gælder for deres situation. Fordelingen af den supplerende mængde bananer mellem de ramte erhvervsdrivende, som er objektivt defineret, kan derfor ikke rejse tvivl om, at foranstaltningen har generel rækkevidde, selv om dette kriterium gør det muligt at identificere de ved foranstaltningen begunstigede personer.

43 Den Franske Republik har dernæst anført, at den nævnte dom i sagen Codorníu mod Rådet ikke finder anvendelse på det her foreliggende tilfælde. Dels gør den anfægtede foranstaltning på ingen måde indgreb i den bestående situation for importører af tredjelandsbananer, som sagsøgerne tilhører inden for rammerne af det ved forordning nr. 404/93 fastsatte kontingent. Dels kan den omstændighed, at

sagsøgerne ikke har haft adgang til det supplerende kontingent, ikke være tilstrækkelig til at karakterisere dem i forhold til en hvilken som helst anden person, for de befinder sig i samme situation som alle de øvrige erhvervsdrivende i kategorierne A, B og C, som ikke er blevet ramt af stormen Debbie. Der er ingen særlig faktisk situation, som gør det muligt at individualisere sagsøgerne, der ikke er blevet ramt som følge af iværksættelsen af foranstaltninger, som skal afhjælpe følgerne af en storm. De påvirkes kun af forordning nr. 2791/94 som medlemmer af en kategori af erhvervsdrivende, der er defineret abstrakt.

Rettens bemærkninger

44 Retten skal indledningsvis bemærke, at procesreglementets artikel 114, stk. 3, bestemmer, at når sagsøgte rejser en formalitetsindsigelse, forhandles der mundtligt herom, medmindre Retten bestemmer andet. I dette tilfælde finder Retten, at gennemgangen af sagens akter har givet den tilstrækkelige oplysninger, og at det ikke er fornødent at indlede den mundtlige forhandling.

45 Kommissionens argument om, at sagsøgerne på ingen måde er berørt af forordning nr. 2791/94, kan ikke lægges til grund. Retten finder nemlig, at efter at der er indført en fælles markedsordning for bananer, kan enhver retsforskrift, der vedtages på dette område, i hvert fald potentielt påvirke retsstillingen for de erhvervsdrivende, der udøver deres virksomhed inden for området. Det må følgelig undersøges, om sagsøgerne i nærværende sag er umiddelbart og individuelt berørt af forordning nr. 2791/94.

46 Hvad for det første angår spørgsmålet, om sagsøgerne er individuelt berørt, bemærkes, at forordning nr. 2791/94 har til formål at afhjælpe følgerne af en naturkatastrofe, og at den opfylder den fælles landbrugspolitiks formål, nemlig stabilisering af markedet og opretholdelse af rimelige priser for leverancer af bananer til forbrugerne i Fællesskabet. De erhvervsdrivende, som den supplerende mængde til

det samlede toldkontingent er fordelt mellem, defineres objektivt på grundlag af de skader, der er forvoldt af stormen Debbie, som de har været ofre for. Det bemærkes, at den omstændighed, at det er muligt at fastlægge antallet eller endog identiteten af de retssubjekter, som en retsakt finder anvendelse på, ifølge fast retspraksis ikke indebærer, at disse retssubjekter skal anses for at være individuelt berørt, når det er ubestridt, at den anvendes på grundlag af objektive, faktiske og retlige omstændigheder, som er fastlagt i retsakten (jf. Rettens dom af 21.2.1995, sag T-472/93, Campo Ebro m.fl. mod Rådet, Sml. II, s. 421, præmis 32, og af 14.9.1995, forenede sager T-480/93 og T-483/93, Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 2305, præmis 65). I nærværende sag er forordning nr. 2791/94 en normativ retsakt af generel rækkevidde.

47 Den omstændighed, at anfægtede retsakter har normativ karakter, udelukker dog ikke, at de kan berøre nogle af de pågældende erhvervsdrivende individuelt (Domstolens dom af 16.5.1991, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 2501, præmis 33; dommene i sagen Codorníu mod Rådet, a.st., præmis 19, og i sagen Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, a.st., præmis 66). For at erhvervsdrivende kan anses for individuelt berørt af en generel retsakt udstedt af en fællesskabsinstitution, skal deres retsstilling berøres heraf på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og individualiserer dem på samme måde som en adressat (Domstolens dom af 15.7.1963, sag 25/62, Plaumann mod Kommissionen, Sml. 1954-1964, s. 411, org. ref.: Rec. s. 199, på s. 223, og dommen i sagen Antillean Rice Mills m.fl. mod Kommissionen, a.st., præmis 66).

48 For så vidt angår den foreliggende sag bemærker Retten, at selv om sagsøgerne ikke har haft adgang til det supplerende kontingent, er denne omstændighed ikke tilstrækkelig til at karakterisere dem i forhold til enhver anden person, idet de befinder sig i samme situation som alle andre erhvervsdrivende i kategorierne A, B og C, som ikke er blevet ramt af stormen Debbie. Det bemærkes ligeledes, at den tildelte supplerende mængde, således som Kommissionen og Det Forenede Kongerige har fremhævet, i princippet er bestemt for alle erhvervsdrivende, uanset hvilken kategori de tilhører, og at de erhvervsdrivende i kategori A følgelig ikke på forhånd er udelukket fra at få adgang til denne supplerende mængde.

49 Den foreliggende situation adskiller sig fra den, der var tale om i den tidligere nævnte dom i sagen Codorníu mod Rådet, hvori en virksomhed, der som følge af den omtvistede bestemmelse blev forhindret i at gøre brug af et mærke, som den havde anvendt i en lang periode, af denne grund skilte sig ud fra alle de øvrige erhvervsdrivende. I det her foreliggende tilfælde befinder sagsøgerne sig ikke i en sådan situation med hensyn til forordning nr. 2791/94, fordi de ikke har lidt nogen skade på grund af stormen Debbie, og fordi forordning nr. 2791/94 ikke har haft nogen indflydelse på de mængder bananer, som blev tildelt dem, og heller ikke berører deres særlige interesser (jf. Domstolens kendelse 23.11.1995, sag C-10/95 P, Asocarne mod Rådet, Sml. I, s. 4149, præmis 43).

50 Retten skal ligeledes fastslå, at sagsøgernes argument om, at de ville blive berøvet en effektiv domstolsbeskyttelse, hvis deres søgsmål afvises, ikke kan foranledige Retten til at overskride de grænser for dens kompetence, der er fastsat ved traktatens artikel 173, stk. 4. Sagsøgerne har i øvrigt ikke klart påvist, hvilke hindringer der skulle være for, at de for de nationale domstole anfægter deres medlemsstats myndigheders beslutning om, at de ikke opfylder betingelserne i artikel 2 i forordning nr. 2791/94, og bestrider disse betingelsers gyldighed i betragtning af den måde, de er blevet anvendt på (jf. ovenfor, præmis 13). Et sådant skridt ville give de pågældende nationale domstole mulighed for i henhold til traktatens artikel 177 at forelægge Domstolen de præjudicielle spørgsmål, som de måtte finde passende i den tvist, som indbringes for dem (jf. Rettens dom af 22.10.1996, sag T-330/94, Salt Union mod Kommissionen, Sml. II, s. 1475, præmis 39).

51 Det følger af det anførte, at forordning nr. 2791/94 ikke kan anses for at berøre sagsøgerne individuelt. Herefter bliver spørgsmålet, om sagsøgerne er umiddelbart berørt af forordning nr. 2791/94, uden betydning.

52 Kommissionens formalitetsindsigelse må herefter tages til følge, og sagen må afvises.

Sagens omkostninger

53 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, og da Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger, dømmes de til at bære deres egne omkostninger samt Kommissionens omkostninger. I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer de medlemsstater, som er indtrådt i sagen, deres egne omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgerne betaler sagens omkostninger og bærer solidarisk de omkostninger, der er afholdt af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Forbundsrepublikken Tyskland, Den Franske Republik og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger

Således bestemt i Luxembourg den 10. december 1996.

H. Jung — K. Lenaerts

Justitssekretær — Afdelingsformand